

have sine Vanskeligheder at passere denne Pontonbro. Man kan have Udsigt til da at blive gennemblødt. (*Nørhøve*: Og søsyg). Aa nej, vel ikke søsyg, saa skulde man da have meget stor Tilbøjelighed dertil. Man anførte som Indvending mod Nørre Sundby, at den var saa lille, og at man for at ty over til Aalborg maatte benytte denne ubehagelige Forbindelse over Pontonbroen. Jeg kunde fristes til at sige her, som man plejer at sige om Børn og unge Mennesker: Det er noget, der retter sig med Aarene. For det har vist sig, at den anførte Lidenhed har rettet sig med Aarene. Nu er Nørre Sundby nær ved at være lige saa stor som Ribe. I de 10 Aar, der ligge mellem Folketællingerne i 1890 og 1901, er Nørre Sundbys Indbyggerantal gaaet op med omtrent 100 pCt. indtil omtrent 3,600 Indbyggere, medens Ribe staar med en ganske lille Fremgang i de 10 Aar, saadan noget som 100 Indbyggere. Den er i hvert Fald ikke kommen op over 4,200 Indbyggere. Jeg vil ikke garantere for, men anser det for meget sandsynligt, at Nørre Sundby, inden denne Anstalt er bygget færdig, vil have naaet Ribe i Størrelse, saa den Anke, at Nørre Sundby er for lille en By, vil være bortfalden.

Skulde man nu til at tale om Muligheden af at lægge Anstalten paa en anden Plads, vilde det medføre en Forsinkelse af Sagen, og da jeg anser det for en Nødvendighed snarest muligt at komme til en endelig Løsning, skal jeg hverken insistere paa, at Sagen gaar i Udvalg eller til 2den Behandling tage Spørgsmaalet op om at lægge Anstalten i Nørre Sundby. Jeg er ikke i mindste Maade i Tvivl om, at hvis jeg til 2den Behandling stillede Forslag om, at Anstalten skulde lægges i Nørre Sundby, og yderligere ved at citere vedkommende Betænkning paapegede alle de Fordele, Nørre Sundby har fremfor Ribe, vilde samtlige ærede Medlemmer stemme for Nørre Sundby, men saa skulde Lovforslaget tilbage til Landstinget, og det kunde maaske forhindre, at vi kom til Ende dermed. Jeg skal derfor finde mig i, at det bliver Ribe og ikke Nørre Sundby, som faar Aandssvageanstalten, men jeg understreger, at naar vi næste Gang komme og tale om Krav, der skulde stilles til Aandssvageanstalters, Sindssygeanstalters eller andre saadanne Anstalters Beliggenhed, ere vi ogsaa færdige med at tale om klimatiske eller andre lignende Forhold. Saa tale vi kun om, hvilke Byer der har størst Trang til at faa den Fordel, der er

forbunden med, at der ved dem bygges en Anstalt til 450,000 Kr.

Meyer: Det undrer mig ikke, at vi efter forholdsvis faa Aars Forløb atter skulde beskæftige os med Oprettelsen af en ny Aandssvageanstalt. Der findes sikkerlig i mange smaa Hjem en Mængde aandssvage Børn, der for længst burde være indlagte paa en Anstalt, hvor de kunne finde fornøden Pleje. Jeg har haft Lejlighed til undertiden at tale med Folk, der have beklaget sig over de Vanskeligheder, de have med saadanne Børn, og som inderligt have ønsket at faa Børnene anbragte paa en saadan Anstalt. Selvfølgelig er det ogsaa den eneste rette Vej at gaa, naar de aandssvage Børn skulde komme til at leve under de gunstigst mulige Vilkaar. Der er naturligvis ingen i dette Ting, som for Alvor vil dele den i „Frem“ fremsatte Anskuelse, der blev omtalt af det ærede Medlem for Ribe (Busk). Vi ere vel nu naaet saa vidt i Kultur i ethvert Tilfælde her i Tinget, at vi ikke ville indføre barbariske Metoder hverken paa dette eller andre Omraader. Derfor kunne vi selvfølgelig i god Ro blive enige om at træffe den bedst mulige Ordning til Hjælp for de aandssvage.

Det er en given Sag, at der maa skrides til en saadan Anstalts Oprettelse, naar Antallet af aandssvage er saa stort, som Tilfældet er, om end der ikke kan være Tale om at skaffe Hus til alle Børn, der trænge dertil. Man maa dog ikke af den Omstændighed, at der nu synes at være saa mange aandssvage, lade sig forlede til at tro, at Aandssvagheden er i absolut Stigning. Grunden til denne Stigning turde være, at man i mange Hjem, netop fordi der findes en saadan Pleje paa Anstalter, har faaet Øjet op for, at det vil være godt at indlægge de aandssvage Børn, man tidligere beholdt hjemme, paa saadanne Steder, hvor der skaffes dem en fuldkommen tidssvarende Pleje.

Jeg er lige saa lidt som foregaaende Talere enig med det ærede Medlem for Ribe i, at det skal være en selvejende Institution. Jeg har tidligere udtalt mig om Nødvendigheden af at komme bort fra dette, som hverken er Fugl eller Fisk, saa at vi fik en Statsanstalt, der ingenlunde behøver at blive dyrere end en privat Anstalt eller selvejende Institution. Naar saadanne Statsanstalter ofte blive dyrere, turde det ligge i, at man fra Statens Side viser en vel rundelig Flothed med Hensyn